

базові принципи – контури формування розвитку державного регулювання. Побудова програм державного регулювання, розроблення відповідних інструментів повинні засновуватися на цих принципах.

Визначені підходи до розвитку сфери комунікаційної діяльності зумовлюють обов'язкову демонополізацію цієї сфери, особливості комунікаційних послуг та стрімке поширення їх асортименту потребують нетрадиційних засобів регулювання. Актуальним залишається розроблення оптимальної комбінації правових, економічних і організаційно-управлінських методів регулювання розвитку сфери комунікаційної діяльності, визначення оптимальних тарифів.

Література

1. Постанова КМУ від 23.11.2011 р., № 1341 Про затвердження Національної рамки кваліфікацій. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-p>.
2. Бушмелева Г.В. Адаптивное управление промышленными предприятиями в конкурентной среде : автореф. дисс. на соискание учен. степени д-ра экон. наук / Г.В. Бушмелева. – Ижевск, 2009. – С. 15-16.
3. Дубровский В.Ж. Региональные аспекты применения адаптивного подхода к управлению портфелем проектов государственно-частного партнерства / В.Ж. Дубровский, В.А. Кузьмин. [Электронный ресурс]. – Доступный с <http://www.mpra.ub.uni-muenchen.de/39374/1/kuzmin2.pdf>.
4. Дудчак В.В. Теоретико-методологические аспекты формирования системы адаптивного управления промышленным предприятием : дисс. ... д-ра экон. наук / В.В. Дудчак. – Ростов-на-Дону, 2006. – С. 70-79.
5. Злупко С.М. Історія економічної теорії : навч. посібн. / С.М. Злупко. – К. : Вид-во "Знання", 2005. – 719 с. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.info-library.com.ua/books-book-101.html> – Назва з титул. Екрана.
6. Кузьминчук Н.В. Забезпечення фінансово-бюджетного регулювання розвитку регіонів: підходи, методи, напрямки реалізації : монографія. – Львів : Вид-во "Ліга-Прес", 2012. – 624 с.
7. Мизес Людвиг фон. Человеческая деятельность: Трактат по экономической теории : пер. с 3-го испр. англ. изд. А.В. Куряева. – М. : ОАО "НПО "Экономика", 2000. – 878 с.
8. Наумик К.Г. Управление мотивацией : монография / К.Г. Наумик, М.С. Доронина, О.В. Соловьев. – Харьков : Изд-во ХНЭУ, 2006. – 240 с.
9. Новейший философский словарь. – Изд. 3-е, [перераб. и доп.]. – Мн. : Изд-во "Книжный дом", 2003. – 1280 с. – С. 311.
10. Советский энциклопедический словарь / науч.-ред. совет: А.М. Прохоров. – М. : Изд-во "Сов. энциклопедия", 1981. – 1600 с.
11. Таль Г.К. Словарь по антикризисному управлению / Г.К. Таль, В.В. Григорьев. – М. : Изд-во "Дело", 2003. – 448 с.
12. Филосовский словарь / под ред. И.Т. Фролова. – Изд. 5-ое, [перераб. и доп.]. – М. : Политиздат, 1987. – 590 с.
13. Харитоновна А.В. Взаимосвязь адаптации и адаптивного управления / А.В. Харитоновна; Ж-л Отраслевая экономика (33) УЭК, 9/2011. [Электронный ресурс]. – Доступный с <http://www.uecs.ru/uecs-33-332011/item/651-2011-09-28-08-29-58>
14. Экономическая социология : учебн. пособ. / В.Е. Пилипенко, Э.А. Гансова, В.С. Казак / под ред. В.Е. Пилипенко. – К. : Вид-во МАУП, 2002. – 296 с. – С. 139.
15. Dumont, G. Concepts, methods and techniques in adaptive control / G. Dumont, M. Huzmezan // In: Proceedings American Control Conference (ACC 2002), Anchorage, AK, USA. – Vol. 2. – Pp. 1137-1150 (2002) 32.
16. Toffler A. The third wave / A. Toffler. – New York, 1980. – 236 p.

Наумик Е.Г. Подходы к исследованию и развитию государственного регулирования сферы коммуникационной деятельности: прагматологический, адаптивный, этический, компетентностный

Обоснована актуальность использования прагматологического, адаптивного, этического, компетентностного подходов к исследованию и развитию сферы коммуника-

ционной деятельности; определены их взаимосвязь и противоречия между субъективным и объективным аспектами реализации данных подходов.

Ключевые слова: прагматология, этика, адаптация, компетентность, коммуникация, сфера коммуникационной деятельности, развитие.

Naumik K.G. Approaches to research and development of state regulation of the sphere of communication activities: praxiological, adaptive, ethical and competency

The urgency of praxeological, adaptive, ethical, competency approaches in research and development of the sphere of communication activities are grounded and their relationship and conflict between the subjective and objective aspects of the implementation of these approaches are defined.

Keywords: praxeology, ethics, adaptation, competence, communication, sphere of communication activities, development.

УДК 336.77

Аспір. Х.О. Сиротюк¹ – Львівський НУ ім. Івана Франка

ПОТРЕБА ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ РИНКУ КРЕДИТНИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНИ

Сформульовано визначення поняття "стратегії", наведено різні трактування. Визначено структуру стратегії та її етапи згідно з методологією стратегічного менеджменту. Обґрунтовано ідею фінансової стратегії та завдання фінансової стратегії розвитку ринку кредитних ресурсів України.

Ключові слова: стратегія, фінансова стратегія розвитку, стратегічний менеджмент, ринок кредитних ресурсів.

Вступ. Інтенсивний розвиток ринкових відносин в Україні потребує підвищення вимог щодо раціонального використання фінансових ресурсів, яке сприяє активізації інвестиційних процесів та має позитивний вплив на національну економіку та формування якісного "фінансового кровообігу" країни. Ринок кредитних ресурсів як конструкція кредитних відносин у різних сферах економічної діяльності сьогодні є найважливішою фінансовою ареною усіх можливих операцій щодо руху міжнародного та національного капіталів. Враховуючи недостатню обізнаність учасників ринку кредитних ресурсів у принципах роботи фінансового ринку, його законів та правил, і безліч проблем фінансово-кредитного спрямування, ми стверджуємо, що необхідне впровадження кардинальних змін у цьому секторі, тобто розроблення та реалізація фінансової стратегії розвитку ринку кредитних ресурсів.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Визначенню та характеристиці поняття "стратегія" приділяють значну увагу. Дослідження феномену "стратегії" займає вагомe місце в економічній науці. Це поняття вивчали всесвітньо відомі науковці, які зробили вагомий внесок у теорію стратегічного планування, а саме Г. Мінцберг та І. Ансофф.

Теоретичними та практичними аспектами розроблення та реалізації фінансової стратегії як на макро-, так і на мікрорівнях займалося безліч вітчизняних вчених, а саме: І.О. Герашенко, А.В. Линенко, Л.С. Мартюшева, Л.Ф. Ніко-

¹ Наук. керівник: доц. М.І. Кульчицький, канд. экон. наук

лаєнко, І.Р. Петрук, Н.П. Теслюк та ін. Проте питання необхідності розроблення та реалізації фінансової стратегії розвитку ринку кредитних ресурсів у більшості наукових праць є недостатньо висвітленим.

Виклад основного матеріалу дослідження. Термін "стратегія" визначався різними способами та методами, проте перманентною основою виступав свідомий набір директивних принципів, що визначають рішення в майбутньому. У Теорії Ігор стратегією є використання як під час мирного стану, так і впродовж боєвих дій, усіх сил нації, в контексті великомасштабного, довгострокового планування та розвитку, для гарантування безпеки та перемоги. У теорії менеджменту стратегія – це визначення основних довгострокових цілей та завдань, прийняття курсу дій та оптимізований розподіл ресурсів, необхідних для досягнення цих цілей. Ці визначення характеризують стратегію, як (а) чітку, (б) розроблену свідомо та цілеспрямовано, і (в) сформовану заздалегідь до специфічних (спеціальних) рішень, до яких вона відноситься. У загальному розумінні, стратегія – це "план" [7].

Залежно від сфери поширення та дії, стратегії мають глобальний, міжнародний, національний, регіональний або локальний характер. Уряд України стимулює розвиток соціально-економічної сфери суспільства, ухвалюючи відповідні постанови та приймаючи законодавчі, нормативні акти, які сприяють оптимізації організації наукової, науково-технічної, інноваційної та підприємницької діяльності. Комбінацію послідовних, виражених та продуманих дій, яка має ознаки довгострокового плану розвитку в тій чи іншій сфері, прийнято називати стратегією. Наприклад, утвердження в Україні інноваційної моделі розвитку економічного та соціального спрямування, підвищення ефективності використання інтелектуального потенціалу країни, всіх людських і природних ресурсів, забезпечення підвищення конкурентоспроможності національної економіки, досягнення стабільного сталого розвитку і підвищення добробуту громадян – Стратегія інноваційного розвитку України в умовах глобалізаційних викликів [5]. Трактують поняття "стратегії" наведені в таблиці.

Отже, стратегія – це засіб трансформації з одного стану в інший, за допомогою цілей та наявних обмежених ресурсів і потенційних можливостей [7]. Основною моделлю, яка спрощує процес формування стратегії, є SWOT-модель, за допомогою якої аналізують сильні та слабкі сторони, можливості та загрози, саме вона дає оцінку ефективного функціонування в зовнішньому середовищі. Згідно з цією моделлю під час розроблення стратегії необхідно визначити: місію стратегії; завдання та цілі; напрямки; ключові заходи (рис.).

Рис. Структура стратегії згідно зі SWOT-моделлю

Табл. Трактують поняття "стратегії"¹

Автор	Трактують поняття "стратегії"
Michael E. Porter	Суть стратегії полягає у виборі чого слід не робити
Michael E. Porter	Важливість відповідності між функціональними політиками (принципами) є одною з найстаріших ідей в стратегії
Jack Welsh	Стратегія означає прийняття чіткого вибору щодо конкуренції
Michael E. Porter	Суть стратегії полягає у розпізнаванні різних позицій від конкурентів
Bolko von Oetinger	Стратегія без підвищення продуктивності праці є пустою фразою, оскільки і підвищення продуктивності праці без стратегії призводить до сліпоті. Стратегія і продуктивність тісно пов'язані між собою
Hermann Simon	Стратегія є мистецтвом і наукою, всі сили компанії розвивати і використовувати так, щоб довготривалий механізм функціонування був забезпечений
Arthur A. Thomson / A.J. Strickland III / John E. Gamble	Управлінська ціль полягає в перетворенні стратегічного бачення у конкретні показники, результати і підсумки, які керівництво компанії бажає досягти
Hermann Simon	Стратегія як садівництво: повинно рости і бути доглянутим
Maximilian Scherr	Оскільки кожна компанія має специфічні ресурси, навички, сильні та слабкі сторони, іншими словами, має стратегічну платформу, відповідно стратегія повинна бути адаптована окремо до кожної компанії. Стандартної стратегії не існує
Maximilian Scherr	Інструменти є класичними допоміжними засобами і не дають гарантії щодо побудови успішної стратегії, аналогічно як скульптор, використовуючи ідеальний інструмент, не може гарантувати доброї пластики (скульптури)
Maximilian Scherr	Добра стратегія аналогічним чином є "наукою" (аналізом, оцінкою) як і "мистецтвом" (творчість, інтуїція, судження)

Саме аналіз чотирьох принципово протилежних полів дає змогу розкрити ринкову ситуацію, розрізнити формальні та неформальні переваги, певні приховані можливості, виявити фактори прогресивного та регресивного характеру. Розробкою стратегії займається стратегічний менеджмент – економічна наука, спрямована на виконання стратегічних планів, шляхом поєднання стратегічного планування та структурного управління в умовах нестабільності зовнішнього середовища. За методологією стратегічного менеджменту виділяємо такі етапи:

1. Управління на основі контролю за виконанням (реакція, виникнення якої стимулює вироблення нової стратегії; це реактивна адаптація, яка потребує багато часу на усвідомлення необхідності змін).
2. Управління на основі екстраполяції тенденцій (long-range planning – довгострокове планування, де присутні прискорені зміни при відносно стабільному зовнішньому середовищі).
3. Управління на основі передбачення змін (strategic planning – стратегічне планування, яке здійснюється на основі об'єднання методів довготермінового планування та маркетингового планування)
4. Управління на основі гнучких екстрених рішень (стратегічне управління в масштабі реального часу).
5. Стратегічне підприємництво в децентралізованих організаціях (strategic entrepreneurship – синергізм стратегічного управління та якісних особливостей підприємництва) [1, с. 312].

¹ Перекладено автором [8]

Існує безліч класифікаційних ознак стратегії, відповідно до ієрархії в системі управління, функціональних властивостей, життєвих стадій, рівнів поширення. Яка стратегія необхідна ринку кредитних ресурсів? Що має стати метою стратегії ринку кредитних ресурсів? Стратегія в конкретній сфері фінансового ринку потребує оптимального розподілу в часі, грамотності втілення та технологій управління. Ринок кредитних ресурсів, від якого залежить функціонування економіки країни, потребує єдиного концептуального підходу до вирішення проблеми його розвитку. Саме розвиток є метою стратегії. Під час розроблення стратегії ринку кредитних ресурсів необхідно керуватися концепцією стратегічного розвитку. В сучасних умовах господарювання концепціями розвитку є: стратегія мінімізації витрат, стратегія диверсифікації, стратегія диференціації (конкурентна стратегія, спрямована на створення унікальних продуктів), стратегія сегментування ринку, стратегія фокусування (підвищення конкретизації та спеціалізації діяльності) [2, с. 484-485].

Фінансова стратегія як один з різновидів стратегії за її функціональним видом базується на основних постулатах класичної стратегії, з урахуванням усіх принципів стратегічного менеджменту. Фінансова стратегія – це сукупність цілеспрямованих заходів за допомогою конкретно визначених методів, важелів, інструментів, що сприяють фінансовій дисципліні, досягаючи результату ефективного управління фінансовими ресурсами.

Фінансова стратегія як елемент у структурі стратегії економічного розвитку, що є масштабним характером у контексті інтеграції до європейської економічної системи, залежить від зовнішнього та внутрішнього (або макро- та мікро-) середовища, наявного потенціалу, насамперед фінансового. Формування фінансової стратегії відбувається під впливом конкретних умов фінансової діяльності структури, яка потребує реформування внутрішньої фінансової стратегічної поведінки. Фундаментальним пунктом у розробці фінансової стратегії є визначення загальної структури та дослідження шляхів підвищення наявного потенціалу.

"Потенціал" є категорією, яку прийнято розглядати як засоби, використання яких оптимізує досягнення конкретної, мети, вирішення завдання. Водночас потенціал є категорією, яка об'єднує не лише матеріальні одиниці, а й можливості, що сприяють процесу ефективного функціонування певної системи. Основні види потенціалу:

1. Потенціал інноваційний: сукупність науково-технічних, фінансово-економічних, виробничих, соціальних та культурно-освітніх можливостей, необхідних для забезпечення економічного розвитку.
2. Фінансовий потенціал: здатність до оптимізації фінансової системи і залучення та використання фінансових ресурсів [6, с. 246].

Отже, фінансова стратегія – це загальний план визначення фінансових результатів і фінансових потреб, а також альтернативного вибору джерел фінансування з метою мінімізації вартості капіталу та максимізації прибутку [3, с. 89]. Потреба фінансової стратегії ринку кредитних ресурсів полягає в складанні довготермінових пріоритетних напрямів розвитку, що сприятимуть забезпеченню ефективного та результативного функціонування ринку кредитних ресурсів.

Фінансову стратегію можна вважати елементом стратегії економічного розвитку. Стратегія економічного розвитку – план, спрямований на досягнення економічних результатів у довготерміновому періоді та втілення якого передбачає вирішення ключової проблеми, а саме підвищення рівня економічного розвитку [2, с. 483]. Фінансову стратегію ринку кредитних ресурсів можна поділяти на такі види:

- а) фінансова стратегія розвитку ринку кредитних ресурсів;
- б) фінансова стратегія стабілізації ринку кредитних ресурсів;
- в) фінансова стратегія інтеграції ринку кредитних ресурсів до міжнародного фінансового ринку [4].

Фінансова стратегія розвитку ринку кредитних ресурсів, на нашу думку, повинна вирішити такі завдання:

1. Збільшити використання інноваційних прогресивних технологій у кредитних процесах.
2. Покращити імідж фінансового ринку в міжнародній спільноті за допомогою динамічного розвитку ринку кредитних ресурсів.
3. Забезпечити населенню доступні позикові кошти.
4. Створити здорову конкуренцію між суб'єктами ринку кредитних ресурсів.
5. Становити взаємозв'язок між усіма фінансовими ринками та сферами національної економіки.

Висновки. Потреба розроблення фінансової стратегії розвитку ринку кредитних ресурсів зумовлена швидким розвитком фінансової системи. Фінансова стратегія розвитку забезпечить ринку кредитних ресурсів домінантне положення серед фінансових ринків. Динамічне впровадження інновацій посилить імідж ринку кредитних ресурсів у міжнародній спільноті.

Література

1. Економічна енциклопедія. – У 3-ох т. / редкол. С.В. Мочерний (відп. ред.) та ін. – К. : Вид. центр "Академія", 2002. – Т. 2. – 848 с.
2. Економічна енциклопедія. – У 3-ох т. / редкол. С.В. Мочерний (відп. ред.) та ін. – К. : Вид. центр "Академія", 2002. – Т. 3. – 952 с.
3. Кайлюк Є.М. Стратегічний менеджмент : навч. посібн. / Є.М. Кайлюк, В.М. Андрєєва, В.В. Гриненко; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. – Харків : Вид-во ХНАМГ, 2010. – 279 с.
4. Семенов А.Г. Класифікація видів фінансової стратегії підприємства / А.Г. Семенов, О.О. Єропутова, О.О. Плаксюк // Держава і регіони : наук.-виробн. журнал. – Сер.: Економіка та підприємництво. – Запоріжжя : Вид-во Класичного прив. ун-ту. – 2012. – № 1 (64). – С. 163-170.
5. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://kno.rada.gov.ua/komosviti/doccatalog/document?id=48722>
6. Турай Л.В. Економічна суть фінансового потенціалу регіону та його оцінка / Л.В. Турай // Регіональна економіка : наук.-практ. журнал. – 2007. – № 1. – С. 245-249.
7. Mintzberg H. Patterns in strategy formation / H. Mintzberg. [Electronic resource]. – Mode of access http://faculty.fuqua.duke.edu/~charlesw/LongStrat2010/papers/class_10/Patterns_of_Strategy_Formulation.pdf
8. Zitate zu Strategie und Unternehmensführung. [Electronic resource]. – Mode of access http://www.prozessundstruktur.de/downloads/prozessundstruktur_zitate.pdf

Сиротюк К.О. Необходимость финансовой стратегии развития рынка кредитных ресурсов Украины

Сформулировано определение понятия "стратегии", приведены различные трактовки. Определена структура стратегии и ее этапы согласно методологии стратегичес-

кого менеджмента. Обоснована ідея фінансової стратегії та задачі фінансової стратегії розвитку ринку кредитних ресурсів України.

Ключевые слова: стратегія, фінансова стратегія розвитку, стратегічний менеджмент, ринок кредитних ресурсів.

Syrotiuk Kh.O. Necessity of financial strategy of market's development of credit resources of Ukraine

In this article the definition of the term "strategy" is described in different interpretations. Defined the structure of the strategy and its stages according to the methodology of strategic management. The author substantiates the idea of financial strategy and objectives of financial market development strategy of credit resources of Ukraine.

Keywords: strategy, financial strategy development, strategic management, credit resources market.

УДК 336.767.2

Аспірант М.В. Соколов¹

ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН України"

СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ФАКТОРІВ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ВИХІД ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ НА РИНОК INITIAL PUBLIC OFFERING

Систематизовано фактори, що впливають на вихід українських підприємств на ринок Initial Public Offering (IPO). До складу внутрішніх факторів включено цілі підприємства під час проведення IPO та наявні у нього ресурси та технології, що обумовлюють можливість ефективного публічного розміщення акцій. Зовнішні фактори включають стан ринку цінних паперів та характеристики бірж, на яких планують проводити IPO, інвестиційний клімат України.

Отримані результати можуть бути використані для розроблення комплексної моделі реалізації Initial Public Offering вітчизняних підприємств-емітентів.

Ключові слова: публічне розміщення акцій; підприємства-емітенти; публічна пропозиція; Initial Public Offering, фактор впливу.

Постановка проблеми. Забезпечення стабільного розвитку економіки України потребує залучення значного обсягу інвестицій.

У сучасних умовах функціонування економіки України основна частина капітальних інвестицій в основний і обіговий капітал здійснюється підприємствами за рахунок власних коштів (59,7 % за результатами 2012 року). Частка ж коштів, яка залучається через механізм фінансового ринку, залишається незначною (18 % за результатами 2012 року) [11]. У таких умовах постає потреба пошуку та запровадження нових інструментів, що дадуть змогу підприємству отримати додаткові інвестиційні ресурси, одним з яких може стати Initial Public Offering (далі – IPO) як поширена й ефективна стратегія фінансування бізнес-проектів компаній у багатьох країнах світу.

Створення дієвого механізму здійснення процесу IPO потребує дослідження складу та систематизації факторів, що впливають на вихід підприємств України на ринок IPO.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Формування теоретичного підґрунтя для дослідження сутнісних характеристик та механізму IPO зроблено у працях І. Велша, Р. Геддеса, Д. Дрейхо, Дж. Ріттера, Т. Луграна, К. Рідквіста,

¹ Наук. керівник: ст. наук. співроб. О.М. Кошик, канд. екон. наук – Інститут економіки НАН України

Р. Гільсона, Б. Блек, Б. Чодрі, Р. Мертон та інших. Використання розробок зазначених вище та інших науковців потребує адаптації для умов функціонування підприємств України.

Наукову та практичну цінність мають розробки російських науковців В. Герасимова (дослідження інвестиційного забезпечення розвитку іноваційно активних компаній через механізм IPO), А. Напольнова (дослідження структури IPO російських компаній), Я. Міркіна (розроблення методичних рекомендацій для емітентів під час підготовки IPO), Р. Прокоф'єва (дослідження IPO як форми приватизації і залучення населення в інвестиційну діяльність в Росії), П. Шлика (удосконалення механізму IPO з залучення інвестицій в економіку Росії), окремі положення, висновки та рекомендації яких може бути використано у практичній діяльності підприємств України.

Праці вітчизняних авторів (Р. Заглада, Г. Карпенко, Н. Костенко, К. Кость, О. Петухова, І. Процик, Н. Рекова, Г. Старостенко, Т. Ясінська, С. Червякова, С. Шинкаренко та ін.) у цьому напрямку не тільки дають змогу узагальнити, систематизувати зарубіжний досвід, адаптувати його до української практики, але й пропонують власні підходи до визначення сутності, оцінки доцільності та формування механізму здійснення процесу IPO.

При всій значущості розробок вітчизняних науковців варто зазначити, що недостатньо розкритими залишаються питання, пов'язані з практичними аспектами формування механізму здійснення процесу IPO. Зокрема, практично не дослідженими залишаються фактори, що впливають на вихід підприємств України на ринок IPO, представлення яких у систематизованому вигляді дасть змогу визначити орієнтири для подальшого розвитку та вдосконалення механізму здійснення процесу IPO.

Зважаючи на зазначене, метою цього дослідження є виявлення та систематизація факторів, що впливають на вихід підприємств України на ринок IPO.

Виклад основного матеріалу дослідження. Механізм проведення процесу IPO є складним і багатоступінним, ключовим з яких є підготовчий етап, на якому приймають рішення про вихід підприємства на ринок IPO. Варто наголосити, що на прийняття цього рішення впливає значна кількість факторів, від повноти врахування яких, у кінцевому підсумку, залежатиме ефективність здійснення процесу IPO.

Загальноприйнятим під час проведення досліджень систематизації факторів, що впливають на певний об'єкт, процес або явище, є їх поділ на зовнішні (екзогенні), не чутливі до управлінських впливів окремого суб'єкта господарювання, та внутрішні (ендогенні), впливаючи на які, можливо змінити певні результати діяльності підприємства. Такого ж підходу ми будемо дотримуватись у цьому дослідженні.

Склад внутрішніх факторів, що впливають на вихід підприємств України на ринок IPO, об'єднаємо в дві групи. Перша група визначає цілі, які планує досягти підприємство внаслідок виходу на ринок IPO. Варто наголосити, що вони підпорядковуються загальним цілям діяльності підприємства і не повинні конфліктувати з його загальною стратегією.

Р. Геддес вважає, що цілями IPO є збільшення власного капіталу компанії та вихід існуючих акціонерів з бізнесу [2]. А.В. Напольнов визначив, що ці-